

Forfatter: Drachman, Holger Henrik Herholdt

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Drachman, Holger Henrik Herholdt (1878-02-22)

Citation: Drachman, Holger Henrik Herholdt: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Drachman, Holger Henrik Herholdt (1878-02-22)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 203. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000135.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Paris, Rue de Seine 20.
d. 22. Febr. 78.*

Kære Hr. Cancelliraad Hegel.

Det er med stor indre Tilfredshed, og, som jeg haaber, til Glæde for alle Parter, at jeg herved sender Dem Afslutningen af Manuskriptet »Prinsessen og det halve Kongerige«, (hvis første Halvdel jeg haaber, at De har modtaget for et Par Dage siden). Som jeg tillod mig at skrive Dem til i forrige Uge, er det mit bestemte Ønske, at Trykningen straks be-s. 204gynder, saa at Bogen kan være ude i Slutningen af Marts. Den er værdig til at blive en Konfirmationsgave, og den vil — De behøver kun at kaste et Blik over Slutningsvekselsangen i Kirken: videbunt et timebunt, »de skulle se og undres« — gøre en mindst ligesaa stor Opsigt som »Derovre fra Gr.«

Jeg tror idetheletaget at mærke gennem de Blade jeg læser, at det er et lykkeligt Tidspunkt nu derhjemme for stærke, nye og begejstrede Sange. Trods alle de Ulemper, som Landet lider under, er der netop, efter hvad jeg kan se paa Afstand, begyndt at komme en vis national Rørelse frem derhjemme i Gemyterne; man erkender, at man har sovet og sløset paa mange aandelige Omraader, og foruden de store Verdensbegivenheder udefra kan jeg maaske smigre mig med at ogsaa min lille Bog atter har bragt vor Nutid og vor Fremtid til Bevidsthed.

I endnu stærkere og mere varm, sjælelig Forstand henvender denne Æventyrdigtning sig til Ungdommens Tro og Begejstring for at tilkæmpe sig sin Stilling i Livet. Jeg har nu som Forfatter Overtaget derhjemme, og jeg skal i Sandhed bruge det gennem mine Bøger til at paavirke det Bedste i Nationen.

Der kommer et stort, varmt og mandigt Digt i samme Retning paa Søndag i »Ude og Hjemme«, og derefter følger, spredt over det kommende halve Aar, en Række Skildringer fra vort aandelige Liv blandt Kunstnerne, ganske i samme Aand som »Prinsessen«, og som jeg kun beklager skal udstykses paa denne Maade gennem et Ugeskrift, men som til næste Aar kan fremtræde som en Samling for sig, hvorom vi da altid kunne blive enige. Jeg har dernæst deponeret i »Bikubens« Opbevaring en Del Manuskripter, nærmest Digte til en Værdi af et Par tusind Kroner, som kan komme frem ved Lejlighed, naar man ser, at jeg ogsaa som Lyriker nu har udskilt alle tidligere Pletter. Jeg kan paa en vis Maade kun beklage, at den samtidige Udgivelse af de to sidste Bøger ligesom har stillet »Sange ved Havet« lidt i Skygge; men der er ikke destomindre, det erfarer jeg daglig ogsaa her i Paris, et stedse voksende Publikum for mine »Sange«, hvis rolige, ethiske Holdning, ved Siden af Formskønheden, man stedse mere og mere paaagter.

De ser, at jeg saaledes er rustet til at træde det næste kommende Afsnit, det dramatiske, imøde. Og netop fordi jeg her s. 205saa længe har holdt mig tilbage, og ikke slaaet mig til Taalsmed et halvmodent Arbejde, haaber jeg, at naar det endelig kommer det da skal blive godt. Jeg har i saa Henseende allerede Æmnet og Forstudierne til et 3 Akts Drama i Vers med engelske Motiver, som jeg haaber, at dette kommende Aar skal se færdigt, samtidig med at jeg (naturligvis disse Meddelelser ganske privat) har lovet den mest fremragende af vore yngre

Tegning af J. Kronberg.
Holger Drachmann.

Musikere Hr. Victor Bendix at arbejde sammen med ham paa en romantisk Opera, som, netop fordi baade Æmnet og Stedet er saa musikalsk, skal henlægges til Byrons Ophold i Venedig, netop paa det Tidspunkt hvor han forlader sit tidligere Liv og igennem sit Bekendtskab med Grevinde Teresa Giuccioli faar Øjnene op for hele den nationale Frihedsbevægelse i Italien, der igen leder til hans Kamp for Grækerne og hans Død i Misolunghi. Et overordentlig interessant s. 206Æmne, som maaske netop jeg af alle vore Forfattere bedst kan magte, og som det er min Hensigt i alle Maader at gøre saaledes, at det bliver et selvstændigt versificeret Drama, der kan staa for sig selv, uden Musiken, hvis Omstændighederne skulde føje det saaledes.

Jeg er altsaa stærkt engageret literairt for den kommende Tid, og det skal ikke være min Skyld, om Danmark ikke gennem mig, maaske henimod Slutningen af sin Bane, modtager en ny Opblomstring af Literaturen paa alle Punkter ligesom ved Aarhundredets Begyndelse. Skulde derimod de store Verdensbegivenheder udvikle sig saaledes, at Danmark paa en eller anden Maade blev paavirket deraf, da er det min Hensigt straks at kaste mig over et bestemt nationalt Æmne, dramatisere det, og lade det opføre, saaledes at det (ligesom »Derovre fra Grænsen«) kan have den hele actualité for sig, som river Folket med.

Jeg har opholdt mig ude i Bretagne, hvis Ensomhed og friske Luft har været særdeles styrkende for mig, og det er min Agt — hvis Tingene gaar deres rolige Gang derhjemme — ligefrem at bosætte mig der for et Aarstid eller to, med smaa Studierejser her til Theatrene og en længere Udflugt til Venedig, for da efter et Par Aar at vende hjem med mine dramatiske Arbejder og med den Erfaring, jeg har faaet under mit Ophold i Ulandet. . . .

Det har naturligvis glædet mig at se »Derovre fra Gr.«s stadige Vækst, og jeg tvivler ikke paa, at Væksten, om end ikke med samme hurtige Stigning, vil vedblive, især hvis en stærk national Bevægelse nu vil komme.

Det er mig til lige ikke ukært, at jeg derved nogenlunde kan holde Skridt med den Forudbetaling i Honorar (4000 Kr.), som De ved Deres sædvanlige Opmærksomhed imod mig var saa redebon til at sende mig efter Nytaar. Jeg har imidlertid været nødsaget til med Størstedelen heraf at dække en hel Del af de Huller, som mit tidligere omflakkende Liv førte med sig; dette er selvfølgelig noget, som kun vedkommer mig, men jeg vil ikke tilbageholde en Bemærkning herom, da jeg netop ønsker, som Følge heraf, at kunne disponere over mit nye Honorar for »Prinsessen« i kommende Maaned naar jeg lejer mig mit Hus i Bretagne; hvorom jeg derfor beder Dem tilstille mig Deres Meddelelse. Endnu er ikke det Tids punkt for mig kommet, hvor jeg kan, som jeg antager min gamle Ven i München gør, leve i »Baghaanden«. Men det s. 207 kommer selvfølgelig, naar jeg kommer med mit Drama — ja maaske før.

Jeg antager at Hr. Borchsenius som sædvanlig vil bistaa mig ved Korrekturen; han venter vist med Længsel at kunne læse Mannuskriptet hos Dem.

Sandsynligvis tager jeg om kort Tid, saasnart jeg er bleven underrettet om Deres Modtagelse af disse mine to Sendinger, til en dygtig Musiker, en Ven af mig i Hamborg, hos hvem jeg i nogle Uger vil gaa en Forskole igennem, inden jeg anlægger mit Udkast til Musikdramaet. I saa Tilfælde er jeg ogsaa nærmere tillige, hvis Korrekturen skulde foranledige nogen Korrespondance mellem Hr. Borchsenius og mig.

Jeg forbliver (foreløbig altsaa her) med Hilsen til Deres Familie

Deres heng.
Holger Drachmann.